

lisats, mes intensos son; l'amor al poble que'ns ha vist neixer, o ahont hi havem passat nostres alegries i penes, allà aont tenim nostres cabals i nostres famílies, sempre ens interessarà en primer terme, per això es lògic que primer ens preocupem de la bona administració i govern de'l nostre poble que de la general del Estat.

Per això afirmem que tot bon ciutadà no sols te'l dret sinó també'l deber d'intervenir en el govern de son poble, posant tot lo seu esforç perque aquest siga lo mes perfecte possible.

L'ATRACCIÓ DEL ENTUSSIASME

Han publicat diferents periòdics unes declaracions atribuïdes al Sr. Royo i Villanova, parlamentari que s'havia distingit sempre per una sistemàtica oposició a tot lo que significués orientació autonomista i que havia també combatut amb constància el projecte de Mancomunitats provincials.

Coneguts els antecedents del Sr. Royo i Villanova no es estrany que hagin produït verdadera sensació les declaracions a que fem referència.

Diu, en síntesi, qu'ell, a pesar d'haver combatut als seus propis quefes en quant al punt concret de les Mancomunitats, are estudiat el projecte i el sà esperit que l'informa, està en absolut conforme amb lo substancial de la futura llei, encare que dissenteixi del projecte en qüestions de detall, i que precisament per a millorar les Mancomunitats està prompte a proposar les esmenes que son criteri personal l'hi aconcella.

Afexeix que no es possible sustreure a la forsa d'atracció que en son sí porta la idea inspiradora de les Mancomunitats, i que aquells politics que per injustificables prejudicis o per inmoderat amor propi o injustificada antipatia respecte d'altres politics, vulgan oposarse a l'implantació de la llei futura haurian de caurer victimas dels seus propis erros.

Fa ademés manifestacions, que demostran qu'el viatge qu'ha empres cap a Lourizan el Sr. Montero Rios, ha sigut mes qu'un viatge una remesa a *double petite velocitat* i que amb el taló d'embarc se li han donat les *dimissories*, que com se refereixen a un carrec dintre de una Cambra aont hi ha senadors vitalicis, podrian ser vitalicis també.

Que no pot ni vol toierar, qui té amb la facultat de nomenar alts càrrecs senatorials la missió de donar a la governació del país, caràcters de trascendentalitat i d'interés general, consentir que per ambicions, per rivalitats, per inexplicables personalismes, s'entorpeixi la marxa expedita i franca del país en aquells problemas en que la coincidència de partis, d'escoles i de classes, demostra palesament, que's va a donar satisfacció a un pensament que per ser de tot el poble, es garantia d'acert, segons la nota d'autoritat que tothom concedeix al consentiment general i persistent.

Te raó el Sr. Royo i Villanova, al dir, no obstant la seva anterior conducta, que avui l'aspiració a la Mancomunitat, solsament pot ser combatuda desconeixentla. Te raó al afirmar que no's podían sustreure a la seva atracció aquells qu'estudien sers apriorismes els afers públics i les manifestacions del sentiment col·lectiu. Molt plausible que s'acabi amb l'influència fins are incontranestable dels politics personalistes. Molt plausible que en les altures de la governació del Estat, s'imprimeixi en totes les resolucions el sagell de la voluntat nacional, en lloc de permetrer les estralimitacions dels qui han tingut influencia per comptar amb senadors, i han comptat amb senadors perque se'ls ha otorgat certa influencia que no han dúptat en utilitzar per a entorpir la governació pública en moments de gravetat notoria.

Pero sobre tot es de raó, es plausible i es necessari que 'l poble de Catalunya sàpiga guanyarse el convenciment de tots els governants, demostrant, serietat i fermesa en les conviccions i sàpiga alhora captarse el general entusiasme de tots els sincers, com per irradiació del entusiasme català.

JOSEP COMA.

Dexadesa

Qualsevol foraster que vinga a nostra Vila notará moltíssimes deficiències filles de la dexadesa de nostras Autoritats locals.

En primer lloc, al entrarhi per el cantó de la riera, al veurer aquell estany d'aigua bruta i pestilent, al sentir les olors que despedeix, i al veurer i sentir també les inmundícies qu'allí s'apilotan, convertint aquell tros en verdader femer de Granollers, ¿Quin concepte volen que li merexi una casa que te'l femer a la porta d'entrada? Nosaltres creiem que'l foraster que amb tal entrada's trova, si no tingues verdadera necessitat d'entrar a Vila, se n'entornaria sens passar avant.

¿Que lluida quedaria en nostra Vila una comissió d'Atracció de forasters!

Si a pesar de tot el foraster que vé, no fent cas dels rebomboris que sent en son estómac, despres d'encomanarse a St. Roc advocat contra la pestilencia's decideix, amb gest d'héroe, clucant els ulls i tapantse'l nas a travessar tanta inmundicia, crient que la casa pot ser neta encare que tinga'l femer a la porta, (lo que fora molta credulitat) es trovará casi sempre ambestetics pilots d'escombraries arreu de la vila, aont els gossos hi buscan un os per a rossegar, i la canalla un tros de plat o de vidre per a jugar o un tros de mirall per a fer la *rateta*. Tot això il·luminat amb claror natural i artificial perque's puga veurer millor, doncs en mitj del dia i per sol que fassi tenim tots els llums encesos, ja que quant s'en apaga algun, es quant plou i la fosca'ls fá necessaris.

Aixó ja es un xic massa—pensará'l foraster—i no será estrany que preguntí: ¿Qué no hi ha Junta de Sanitat en aquest poble? ¿Qué no hi Ajuntament? Preguntes que a voltes son difícils de contestar, perque realment te raó el foraster; aquí 's parla de ferho tot pero no's fa mai res, brillant per sa ausencia els cuidados de la Junta de Sanitat

y deixantnos orfes de sa tutela el qui deuria ser el pare del poble, l'Ajuntament.

I aquest foraster, en havent fet sa feina corrents i depresa, s'en entornará per por d'agafar alguna malura i tindrà raó, peique sembla mentida que siguent en ple istiu no s'hagin tret aquestos focos d'infecció de que tantas voltes ens havem queixat.

La neteixa pública está descuidada, quedant dies enters els pilots d'escombraries a la vista de tothom en mitx dels carrers. Tenim entés qu'alguns veïns pensen fer una denuncia en tota forma, i ferla arribar a l'autoritat superior de la provincia si las d'aquí no hi posen prompte remei, i que consti que nosaltres no tindrem cap inconvenient en fer de testimoni.

¿Lo dels llums, senyors de la *comisión de alumbrado*, que tampoc s'arregla? ¿No veuen qu'están fent un paper ridícul regalantnos llum en plé dia? ¿Qu'ho fan per a rescabarnos del temps que *por causas ajenas a nuestra voluntad* havem tingut que estar a les fosques? Es veu que son molt *actius* els senyors que componen aquesta comissió.

Quant teniam llum pagant, si el calendari duya qu'havia de fer clar de llum, encare que no'n fes, haviam d'anar a les fosques; are que'l tenim de franc, ja'n pot fer de sol, que encare que siga'l de Juliol—que diuen es el mes fort—vinga llum a totes hores; aixó son habilitats ridícules.

I prou per avui i desitjaríam que fos prou per a sempre.

UN CONTRIBUTUYENT.

Festes Constantinianes

Academia de la Juventut
Católica de Barcelona.

En la sessió de la Junta Directiva d'aquesta Academia celebrada últimament, hi assistí el P. Abat, coadjutor del Monastir de Montserrat, a l'objecte de enterar-se personalment dels treballs que ve fent dita Academia amb motiu de les festes que está preparant a Ripoll, Montserrat i Park Güell.

A Ripoll prossegueixen amb grant activitat els treballs per a la construcció de la grant creu que a la nit ha de aparéixer il·luminada amb multitud de bombetes eléctriques. També la comissió de Ripoll ha començat els treballs preparatoris per a adornar els claustres del Monastir per el certament i concert de l'Orfeó Català. Gracias al zel de tots els individus de la Comissió de Ripoll pot dir-se que está ultimant tot per a l'allotjament dels choristes de l'Orfeó Català.

Es nombrós el número d'inscrits com a adjunts i protectors per a dites festes.

El President d'aquesta Academia visitá al Il·lustríssim Senyor Bisbe de Girona Dr. de Pol, al objecte de convidarlo a la festa de Fé, que celebrarà dita Academia en la vila de Ripoll el pròxim dia 27 del actual; qui prometé sa assistència, i cooperar amb tot lo que siga possible, a donar major lluitament a la Festa.